

Arrest

nr. 132 344 van 28 oktober 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 18 juli 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juni 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat M. KALIN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Sierra Leone staatsburger te zijn, geboren op 10 april 1990 te Walihun. U woonde bij uw ouders tot wanneer ze in 1999 overleden. Uw tante stond vervolgens tot 2005 in voor uw opvoeding tot wanneer ze zelf trouwde en verhuisde.

U stopte met naar school gaan toen u in het vijfde jaar lager onderwijs was omdat het niet meer mogelijk was om het te financieren. Om in uw levensonderhoud te voorzien ging u bij mensen werken in het dorp.

U ontmoette Father (M.J.) in uw dorp. Hij vertelde u dat hij u zou kunnen helpen als u met hem naar Freetown zou gaan. U vertrok met hem op 20 maart 2013 naar Freetown en ging bij hem wonen. Initieel zei hij dat u naar school zou kunnen gaan. Jullie begonnen een homoseksuele relatie. Aanvankelijk was

het de Father die hierop aandrong en stemde u toe omdat u geen andere optie had; u kende niets of niemand in Freetown en u was volledig afhankelijk van hem. Na verloop van tijd voelde u zich tot hem aangetrokken en hield u van hem.

Op 18 december 2013 werd u betrapt toen u 'romantisch' deed met de Father door een buurjongen, (M.). Er kwamen nog andere jongens bij die jullie sloegen en bedreigden. Uiteindelijk konden jullie ontsnappen omdat de jongens zagen dat de politie naderde. Ze lieten jullie hierop vrij. Jullie zagen de kans om te ontsnappen en naar een vriend van de Father te gaan, die woonde aan de andere kant van Freetown. U verbleef bij hem tot uw vertrek naar België op 13 februari 2014. U arriveerde de volgende dag in België en u en de Father verbleven bij een vriend van hem. U liep er weg op 16 februari 2013 omdat u vreesde dat u dezelfde problemen zou tegenkomen in België door uw seksuele geaardheid zoals u had in Sierra Leone. Tijdens uw vlucht ontmoette u een man die u doorverwees naar de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) waar u op 17 februari asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Aanvankelijk verklaart u dat u de overheid en de maatschappij in Sierra Leone vreest omdat ze zouden weten dat u homo bent en omdat homo's er niet worden geaccepteerd. (zie gehoor CGVS, p 7) Echter, wanneer de protection officer (verder PO) u vraagt naar de reden van uw asielaanvraag, zegt u 'Ik heb niemand hier (nvdr België). Ik had hulp nodig zodat ik terug naar school kon.' (zie gehoor CGVS, p 22) Wanneer de PO nogmaals vraagt naar de reden van uw asielaanvraag zegt u 'Ik vroeg asiel want... ik dacht dat ze (Belgische samenleving) het (nvdr. Homoseksualiteit) niet zouden aanvaarden. Daarom vroeg ik asiel aan.' (zie gehoor CGVS, p 23) Wanneer de PO u vervolgens vraagt waarom mensen asiel aanvragen zegt u 'Ik heb een idee. Omdat... er een probleem is in het land. Je kan geen bescherming krijgen in je land.' **Het is reeds een eerste aanwijzing van uw gebrek aan doorleefdheid dat u niet kan vertellen waarom u asiel aanvraagt.** Het is pas wanneer de PO u laat nadenken over waarom mensen asiel kunnen aanvragen, dat u de link legt met uw initieel asielrelaas.

Daarenboven stemmen uw verklaringen bij de DVZ niet overeen met uw verklaringen bij het CGVS. Zo stelt u bij de DVZ dat u in België van de Father bent weggelopen omdat u niet houdt van gedwongen seks met mannen. (zie vragenlijst CGVS, vraag 5, ingevuld door DVZ op 17/03/2014) Wanneer de PO u tijdens het gehoor bij het CGVS vraagt waarom u bij de Father bent weggegaan zegt u 'Ik dacht dat de mensen hier op dezelfde manier naar me keken. Ik was bang' (zie gehoor CGVS, p 6) Wanneer de PO u tot tweemaal toe vraagt of dit de enige reden is waarom u bent weggegaan van bij de Father, antwoordt u 'ja'. (zie gehoor CGVS, p 21-22) Wanneer de PO u confronteert met uw verklaring afgelegd bij de DVZ, zegt u dat u daar heeft gezegd dat u 'het homo leven niet langer wilde verderzetten en dat u terug naar school wilde gaan'. Wanneer de PO u nogmaals confronteert met uw verklaring bij de DVZ zegt u dat u alleen wilde stoppen met het homoleven en terug naar school wilde gaan. (zie gehoor CGVS, p 22) Echter bij de DVZ licht u duidelijk en éénvoudig toe dat u niet van het systeem houdt en verduidelijkt u, op vraag van de ambtenaar bij de DVZ dat u met 'systeem' 'gedwongen seks hebben met mannen' bedoelt. Uw tegenstrijdige verklaringen omtrent uw vlucht van uw vriend, waarmee u samenwoonde van 20 maart 2013 tot wanneer u wegliep van hem op 16 februari 2014, doen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas te niet.

Vervolgens is het frappant dat u meermaals verklaart dat u homo bent. Op nadrukkelijke vraag van de PO of u homo bent, zegt u 'ja' (zie gehoor CGVS, p 6) Wanneer de PO in de loop van het gehoor nogmaals peilt naar uw seksuele geaardheid en vraagt of u zich aangetrokken voelt tot mannen of vrouwen, zegt u 'tot mannen' (zie gehoor CGVS, p 20) Het is gezien deze context, waarbij u uitdrukkelijk uw seksuele voorkeur ten aanzien van mannen uit, niet aannemelijk dat u plots aangeeft dat u 'in België uw homoleven wil stoppen en een relatie wil starten met vrouwen.' (zie gehoor CGVS, p 22) Wanneer de PO u vervolgens vraagt of u zich misschien tot mannen en vrouwen voelt aangetrokken, herhaalt u dat u 'in België uw homoleven wil stoppen en een relatie wil starten met vrouwen.' (zie gehoor CGVS, p 23) Zelfs wanneer de PO suggereert dat het in België is toegelaten om als man een relatie te hebben met een man, blijft u volharden dat u uw leven als homo wenst te stoppen. (zie gehoor CGVS, p 23) Met deze verklaringen **valt de geloofwaardigheid dat u daadwerkelijk homo bent volledig in duigen.** Immers, zaken als seksuele geaardheid en fysieke aantrekking maken geenszins het voorwerp uit van een 'besluit' dat men zou kunnen nemen waardoor u een compleet gebrek aan doorleefde ervaring als homoseksueel aangeeft. Bovendien wordt daarmee tevens uw aanvraag voor asiel volledig ondermijnd. Immers indien u asiel aanvraagt omdat u vreest dat in België homo's op dezelfde manier worden bekeken als in Sierra Leone is het niet aannemelijk dat u daarom asiel aanvraagt aangezien u toch niet van zin bent om 'verder te gaan met uw homoleven'.

Afgezien van het feit dat de hierboven reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen homoseksueel te zijn bij voorbaat reeds ernstig en fundamenteel afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele relatie, kan nog opgemerkt worden dat uw verklaringen wat betreft uw (enige) homoseksuele relatie met Father (M.J.), met wie u bijna een jaar samenwoonde in Freetown geenszins weten te overtuigen.

U geeft aan dat de relatie eerder opportunistisch is gestart. U vond uw leven in uw dorp te moeilijk en greep daarom de kans om naar Freetown te gaan. Toen de Father een homoseksuele relatie met u wilde beginnen stond u hier aanvankelijk weigerachtig tegenover maar accepteerde u toch omdat u geen andere keuze had. (zie gehoor CGVS, p 7) Vervolgens verklaart u dat u van de Father houdt en dat u een goede relatie met hem had. (zie gehoor CGVS, p 16)

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw kennis over de Father, met wie u haast een jaar heeft samengewoond uiterst beknopt is. Zo weet u niet over welke nationaliteit hij beschikt. (zie gehoor CGVS, p 15) Ook al zouden jullie vanuit België doorreizen naar zijn land van oorsprong, toch heeft u nagelaten om hem te vragen waar hij vandaan komt. (zie gehoor CGVS, p 16) U toont hierbij geen interesse in het leven van uw vriend maar ook niet in uw verdere toekomst. U weet niet sinds wanneer de Father in Sierra Leone verblijft (zie gehoor CGVS, p 15) en of hij voordien met iemand anders heeft samengewoond. (zie gehoor CGVS, p 15) U weet niet welke talen hij allemaal kan spreken naast het Engels (zie gehoor CGVS, p 16), u heeft geen idee of hij broers of zussen heeft (zie gehoor CGVS, p 16). Verder bent u niet in staat om verschillen tussen de Pinksterkerk, waar u toe behoort en waar u in uw geboortedorp naar de vieringen ging, en de Methodisten, waartoe de Father behoort, aan te geven. (zie gehoor CGVS, p 17) Het is niet aannemelijk dat de Father, indien hij zoals u verklaart werkelijk zou behoren tot de methodistische kerk en hierover preekt, u niet zou geïnformeerd hebben over zijn geloof. Bovendien weet u niet hoe de methodistische kerk staat t.o.v. homo's maar kan u alleen een algemeen beeld scheppen dat alle religies tegen homoseksualiteit zijn gekant. (zie gehoor CGVS, p 17) Wanneer de PO u vraagt hoe de Father ermee omgaat dat hij homo is en bovendien een religieuze functie uitoefent, geeft u aan dat u hier niet over heeft gepraat. (zie gehoor CGVS, p 18) Het is niet geloofwaardig dat twee homoseksuelen die haast een jaar samenwonen nooit hebben gepraat over hun seksuele geaardheid en over eventuele innerlijke conflicten ten aanzien van hun geloof, vooral gezien het beroep van de Father. Zeker wanneer deze geaardheid wordt beschouwd als zijnde afwijkend en sterk wordt veroordeeld door de maatschappij, is het onwaarschijnlijk dat dit onderwerp nooit werd aangesneden. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt bovendien dat de voorzitter van de methodistische kerk verklaarde dat ze de praktijken van lesbiennes en homo's niet zouden accepteren, ondanks de oproep van de Britse eerste premier, mr Cameron. De voorzitter verklaarde dat ze dergelijke daden niet aanvaarden en veroordelen. Het is dan ook niet aannemelijk dat u noch de Father hier dieper zijn op ingegaan. Immers, indien u werkelijk in een relatie was betrokken met hem, kan er tevens van de Father worden verwacht dat hij u meer zou gesproken hebben over de gevaren en de restricties om een homofiele relatie te hebben met een religieus persoon.

Het dient te worden opgemerkt dat bovenstaande verklaringen elke geloofwaardigheid missen, geenszins getuigen van doorleefde ervaringen, absoluut niet weten te overtuigen, en volledig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele relatie met de Father.

Bijkomend dient te worden opgemerkt dat u, binnen uw vermeende homoseksuele relatie, zeer onvoorzichtig en roekeloos gedrag vertoonde, die binnen de homofobe context in Sierra Leone niet aannemelijk zijn.

U verklaart dat uw problemen zijn gestart omdat (M.) u had betrappt terwijl u en de Father 'de daad' deden. (zie gehoor CGVS, p 7) U verklaart hierover dat de deur niet op slot was. (zie gehoor CGVS, p 10) Tijdens het gehoor geeft u aan dat u steeds bang was om betrappt te worden en dat u de relatie met de Father geheim moest houden (zie gehoor CGVS, p 19) Bovendien was een vriend van u, (K.C.), een tweetal maand voor het incident betrappt met een man en vervolgens gearresteerd en opgesloten. (zie gehoor CGVS, p 9) U zegt tevens dat (M.) regelmatig 'gewoon' binnen kwam. (zie gehoor CGVS, p 10) Het is binnen deze context volstrekt ongeloofwaardig dat u en de Father 'vergeten' om de deur op slot te doen wanneer jullie 'romantisch' met elkaar doen. Deze ingesteldheid ontbeert nogmaals enige doorleefdheid dat u en de Father daadwerkelijk een homoseksuele relatie hadden in een homofobe omgeving. Het is niet aannemelijk dat jullie, en zeker de Father niet bedachtzamer waren mbt jullie homofiele relatie.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan er dan ook helemaal geen geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid en de door u geopperde homoseksuele relatie met Father (M.J.). Er kan derhalve evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten ten gevolge van een betrapping van u en de 'father'. U heeft dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat in uw hoofd een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking

genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

U bent niet in het bezit van enig document ter staving van uw identiteit, uw reisweg of een document ter ondersteuning van uw asielrelaas. De vaststelling dat u niet kan preciseren onder welke naam u zou hebben gereisd (zie gehoor CGVS, p 6), houdt opnieuw een negatieve indicatie in van de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Bovendien verklaart u dat u de reisdocumenten nooit in handen heeft gehad (zie gehoor CGVS, p 6). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat iedere passagier, op individuele wijze, wordt gecontroleerd. (zie SRB 'General – Procédure de contrôle frontalier à l'aéroport de Bruxelles-National (ressortissants non européens), Cedoca, 2012, p 3) Deze vaststellingen laten toe te concluderen dat uw verklaringen betreffende de manier waarop u naar België bent gekomen, en die een rechtstreeks gevolg zou zijn van de problemen die u verklaarde te hebben gehad in Sierra Leone, nogmaals niet geloofwaardig zijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het proportionaliteitsbeginsel.

Verzoeker meent dat onvoldoende rekening werd gehouden met zijn persoonlijke situatie: *"Verzoekende partij is een individu die verschilt van andere individuen. De zenuwen spelen bij eenieder een aparte rol, naast alle andere factoren zoals de gemoedstoestand, het intellectueel niveau ... Het CGVS kan inderdaad een idee hebben op welke wijze er dient geantwoord te worden, doch moet ook begrip hebben voor individuen die deze capaciteiten op dat moment niet bezitten."* Verzoeker bevestigt dat hij asiel heeft aangevraagd vanwege zijn homoseksuele geaardheid en het feit dat dit taboe is in Sierra Leone.

Verder meent verzoeker dat zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) en deze op het CGVS niet tegenstrijdig zijn. Verzoeker stelt niets te hebben verklaard tijdens het interview op de DVZ over gedwongen seks met mannen en dat dit de reden zou zijn dat hij is weggelopen bij de Father. Hij vreesde echter dat ook in België zijn homoseksuele geaardheid niet zou worden aanvaard. Daarom probeerde hij te zien of hij deze gevoelens nog zou kunnen onderdrukken en dus te stoppen met het "homoleven". Daarnaast wou hij graag naar school gaan, hetgeen hij niet mocht van de Father. Of hij erin slaagt effectief zijn seksuele gevoelens te onderdrukken, zal uit de toekomst blijken, aldus verzoeker. Hij wil het alleszins proberen omdat dit de reden is geweest voor zijn problemen en hij daardoor zijn land van herkomst heeft moeten verlaten. Een terugkeer naar Sierra Leone zal volgens verzoeker in elk geval geen oplossing zijn. Hij werd immers al betrap en men is er op de hoogte van zijn seksuele geaardheid. Hij meent er nooit meer veilig te zijn.

Vervolgens stelt verzoeker alle informatie waarover hij beschikt aan het CGVS te hebben bezorgd. Hij wijst erop niet lang te hebben gestudeerd en dan ook maar een beperkte algemene kennis te hebben, ook wat betreft de godsdiensten. Dat hij ook over de Father zelf maar een beperkte kennis heeft, verklaart hij als volgt: *"Ze voerden geen diepe discussies over godsdienst of het homoleven; Ze spraken enkel Engels tegen elkaar, waardoor hij niet weet of hij nog andere talen sprak; Ze voerden geen diepe gesprekken over hun familie of hun achtergrond; De father heeft gezegd dat ze naar Europa kwamen, maar had hem niet verteld over welk land het zou gaan..."*

Waar hem verweten wordt onvoorzichtig en roekeloos te zijn geweest, voert verzoeker aan dat iedereen een fout kan maken en dat men dit menselijk aspect nooit kan uitsluiten.

Verder stelt verzoeker helaas in de onmogelijkheid te zijn documenten voor te leggen. De Father heeft de documenten en deze kan hij niet contacteren. Evenmin kan hij iemand contacteren in zijn land van herkomst teneinde hem documenten te bezorgen. Onder verwijzing naar een aantal paragrafen uit de

proceduregids van UNHCR meent verzoeker dat een gebrek aan het neerleggen van documenten op zich geen reden mag zijn om het vluchtelingenstatuut te weigeren.

Met betrekking tot het subsidiaire beschermingsstatuut, stelt verzoeker in onderhavig verzoekschrift het volgende: *"In Sierra Leone wordt homoseksualiteit absoluut niet aanvaard en zal hij een groot risico lopen om ernstige schade op te lopen. Verzoekende partij verwijst onder meer naar zijn stuk 3 [...]: een overzicht van artikel waaruit blijkt dat homo's en lesbiennes niet veilig zijn in Sierra Leone. Zowel de bevolking als de overheid vormt een dreigement. Homoseksualiteit is bijvoorbeeld strafbaar en kan leiden tot jarenlange gevangenisstraffen. [...] Hierboven werd reeds aangetoond dat er geen reden aanwezig is om te twijfelen aan de homoseksualiteit van verzoekende partij."*

2.1.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een internetartikel (stuk 3).

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De Raad merkt op dat verzoeker geen enkel document ter staving van zijn asielrelaas bijbrengt, noch op het CGVS, noch bij onderhavig verzoekschrift. Verzoeker brengt evenmin een begin van bewijs bij ter staving van zijn voorgehouden identiteit en herkomst en evenmin aangaande zijn voorgehouden reisweg naar België. Dit klemt des te meer daar verzoeker verklaarde niet te weten onder welke naam hij zou hebben gereisd en zelf nooit de gebruikte reisdocumenten in handen te hebben gehad (gehoorverslag CGVS, p. 6), terwijl uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat iedere passagier op individuele wijze gecontroleerd wordt bij aankomst op de luchthaven van Brussel-Nationaal.

Verder dient opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de asielzoeker toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Sierra Leone samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De bestreden beslissing weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) hij niet op coherente wijze kan vertellen waarom hij asiel aanvraagt, (ii) zijn verklaringen op de DVZ niet overeenstemmen met deze op het CGVS, (iii) hij, gelet op zijn verklaringen over een gewenste relatie met vrouwen en het denken een "besluit" te kunnen nemen om van seksuele geaardheid te veranderen, zijn beweerde homoseksuele geaardheid niet aannemelijk weet te maken, (iv) zijn kennis over zijn beweerde homoseksuele partner, Father (M.J.), dermate beperkt is dat aan deze homoseksuele relatie geen geloof gehecht kan worden, (v) zijn gedrag in het licht van de homofobe Sierra Leone samenleving zeer onvoorzichtig en roekeloos is, zodat verder afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van zijn beweerde homoseksuele geaardheid, (vi) gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde homoseksuele geaardheid, evenmin geloof gehecht kan worden aan de beweerde vervolgingsfeiten ten gevolge van deze geaardheid, en (vii) hij niet in het bezit is van documenten ter staving van zijn identiteit, zijn reisweg of zijn asielrelaas.

De door verzoeker bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stuk 3) is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen.

Verder dient te worden opgemerkt dat, daar waar aangenomen kan worden dat ieder gehoor bij het CGVS gepaard gaat met enige mate van stress, dit geen afbreuk doet aan het gegeven dat van een asielzoeker redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze in staat is voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. De aangehaalde gebeurtenissen kunnen, gezien deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, redelijkerwijze geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift, zodat de aangevoerde stress geen aannemelijke verklaring vormt voor de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.

Verzoeker kan niet gevolgd worden waar hij stelt *“dat hij tijdens het interview op DVZ niets heeft verklaard over gedwongen seks met mannen en dat dit de reden zou zijn geweest dat hij is weggelopen bij de Father”*. Uit zijn verklaringen op de DVZ blijkt duidelijk dat verzoeker stelde de Father verlaten te hebben op 16 februari 2014 omdat hij niet houdt van het systeem, waarbij hij met “systeem” bedoelde “gedwongen seks te hebben met mannen” (administratief dossier, stuk 14, vragenlijst, vraag 3.5). Verzoeker slaagt er dan ook niet in de pertinente motieven ter zake in de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen.

Betreffende het verwijt aan het CGVS dat geen rekening werd gehouden met een aantal paragrafen uit de proceduregids van UNHCR, dient te worden opgemerkt dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat.

Verzoekers verklaringen inzake het stopzetten van het “homo-leven”, en dan nog meer specifiek omdat hij naar school wil gaan (gehoor CGVS, p.22) of met vrouwen wil beginnen (*ibid.*, p.23), ondermijnen zijn voorgehouden geaardheid. Het is inherent aan een seksuele geaardheid dat deze een intrinsiek onderdeel vormt van de persoonlijkheid waarvan niet kan (of dient) te worden afgeweken omwille van opportuniteiten die door de maatschappij worden geboden. Aangezien verzoeker zijn voorgehouden geaardheid niet aannemelijk maakt, kan er ook geen geloof gehecht worden aan de aangevoerde feiten ingevolge deze ongeloofwaardig geachte geaardheid.

Voor het overige komt verzoeker niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS